

Masker - tro, håb og kærlighed

Mål

At holde en prædiken i børnehøjde om at se med kærlighedens øjne.

Forløb

Maske til fastelavn - se video - [klik her](#)

Jeg brugte den til børnenes fem minutter under [gudstjenesten](#) - dvs. at der sad 10-15 børn i alderen 3-12 år ca.

Jeg tog udgangspunkt i, at vi skal se med kærlighedens øjne, og hvordan gør man nu det? Det er at se på livet og andre mennesker uden at dømme og kræve, plus at kunne se igennem fingre med andres (og egne) fejl og mangler. Men for at gøre det mere konkret, kan masken minde os om, at vi skal se med kærlighedens øjne. Når vi tager den på, ser vi med hjertet. Masken behøver ikke at få snor i, for det at se med kærlighedens øjne og bevare troen og håbet er ikke noget man bare gør automatisk, det kræver en indsats - derfor skal vi ville holde masken op for vores ansigt.

Samtidig er idéen med masken ikke, at vi skal skjule hvem vi er, men mere at den skal hjælpe os i vores holdning til andre og syn på andre, samtidig med at vi kan tænke på at [Gud](#) også ser med kærlighedens øjne på os.

Børneprædikenen lagde sig også lidt op ad [evangelieteksten](#) om den blinde ved Jeriko, hvor jeg satte fokus på det at vide sig set af Gud.

Arbejdsmetode

Samtale og illustration/aktivitet.

Tekster

Luk 18,35-43 - Den blinde ved Jeriko.

Forberedelse

Klippe en maske.

Materialer

Papir og saks.

Se video - [klik her](#)

Varighed

5-10 minutter

Diverse

- [Korset](#) er troens symbol. Ligesom vi har brug for næsen for at trække vejret, har vi brug for tro - tro på det gode og tro på at der er nogen, som passer på os.
- Ankeret er håbet og at det ligger på munden, fik mig til at tænke på, at der vil komme dage, hvor vi hverken kan tro eller finde ud af at se med kærlighedens øjne. Og når alt ser sort ud, så er der én ting, man altid kan gøre - det er at håbe, ligesom Gertrud Sand, der "håber det bliver bedre i morgen".
- [Håbet](#) er et hvilested. Vi venter på, vi skal videre. Vi kan håbe i det stille (med lukket mund), hvor vi ikke tør udtale vores håb, men i det øjeblik vi tør udtale vores håb og sige: jeg håber, da er vi allerede begyndt at tro lidt igen og inden længe begynder vi at se med kærlighedens øjne.